

1904-2004 ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ -ΔΙΓΛΩΣΣΟΙ ΑΛΛΟΓΛΩΣΣΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ.

ΙΧΝΗΛΑΤΗΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΝΑ ΕΥΡΩΠΗ

(συνέχεια από προηγούμενο φύλλο του Dr Αχιλλέα Λαζάρου, γνωστού Βαλκανολόγου-Ρωμανολόγου)

Επιπτώσεις σλαβικών εγκαταστάσεων στην Ευρώπη, Βαλκανική

Μετά τις καθόδους και εγκαταστάσεις Σλάβων ή βόρεια και κεντρική «Ευρώπη», Βαλκανική, μεταβάλλεται και γλωσσικά και εθνολογικά. Οι λαοί από τον εκλατινισμό περπιπτούν στον εκσλαβισμό, τον οποίον διέφυγαν όσοι μετακινήθηκαν προς τα Καρπάθια (88), πέραν του Δουνάβεως. Στα νότια της χερσονήσου, στις ελληνικές καθ'ολοκληρίαν χώρες, μένουν σχεδόν ανεπηρέαστοι, επειδή έχουν ασφαλέστερη και συνεχή παρουσία της αυτοκρατορίας. Όμως και σήμερα στην Ελλάδα συντηρούνται και μοσχοπωλούνται τα μυθιστορηματικά του Fallmerayer, τον οποίον έγκαιρα και ριζικά αντέκρουσε ο τσεχικής καταγωγής καθηγητής των πανεπιστημίων Βιέννης και Σόφιας C. Jirecek (89) και τον οποίο μεταπολεμικά πλήρως απομυθοποιεί ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Μονάχου Th. Von Uzorinac-Kohary (90).

Εξ'άλλου, κατά τον Ρουμάνο ακαδημαϊκό και καθηγητή του πανεπιστημίου Βουκουρεστίου E. Petronici, που συνέγραψε μελέτημα επιγραφόμενο «οι Σλάβοι στην Ελλάδα και την Δακία», η σλαβική επίδραση στην ελληνική γλώσσα είναι ασήμαντη (91). Διότι προφανέστατα η παρουσία Σλάβων υπήρξε ανεπαίσθητη, όπως συμπεραίνει και ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Σάλτσμπουργκ Al Randa, ότι αυτοί οι Σλάβοι μετανάστες δεν ήταν πολυάριθμοι. (92).

Οπωσδήποτε ιδιόζουσα αποκαλύπτεται η βουλγαρική περίπτωση. Ο ακαδημαϊκός Διονύσιος Α. Ζακυθινός από του βήματος της Ακαδημίας Αθηνών και ενώπιον του Βουλγάρου ομολόγου του πρέσβευς της Βουλγαρίας N. Τοδορον αναπτύσσοντας Ανακοίνωσή του, με τίτλο «Οι Βούλγαροι από του «εξελληνισμού εις τον εκσλαβισμό» είτε και τα εξής: «Η θεωρία, η δεχομένη ότι οι Βούλγαροι ήσαν γηγενείς και κατώκουν από αιώνων εις την χερσονήσον του Αίμου, στερείται πάσης επιστημονικής βάσεως... Ο έπηλυς βουλγαρικός λαός έφερεν εις την πενιχράν αποσκευήν του περιωρισμένον αριθμόν πρωτοβουλγαρικών λέξεων Τουρκικής προελεύσεως..., τας οποίας εχάραξε δια γραμμάτων του ελληνικού αλφαβήτου. Επί διακόσια και πενήτηκοντα έτη το Βουλγαρικόν κράτος εχρησιμοποιεί την Ελληνικήν «εφθέγγετο ελληνιστί. Οτε δε βραδύτερον ενεκολπώθη, μια άλλην γλώσσαν, αυτή η γλώσσα δεν ήτο η ιδική του... Εκτός ευαρίθμων επιγραφών, αι οποίαι εγράφησαν βουλγαριστί δι'ελληνικών γραμμάτων, τα λοιπά ευρήματα έχουν γραφεί εις δημώδη ελληνικήν γλώσσαν...» (93). Μια δε δεκαπενταετία ενωρίτερα στο 1ο Διεθνές Συνέδριον των Βαλκανικών και ΝΑ Ευρωπαϊκών Σπουδών ο καθηγητής Ζακυθινός αναφερόμενος στις πρωτοβουλγαρικές επιγραφές και σε σπάνια επιγραφικά κείμενα, γραμμένα στην πρωτοβουλγαρική γλώσσα με γραφή ελληνική, κλείνει την ανακοίνωσή του ως εξής: «έχουν γραφεί από Έλληνες, Έλληνες αυτόχθονες, πρόσφυγες ή αιχμαλώτους Έλληνες εντοπίους...» (94).

Δικαιολογημένα οι αμερόληπτοι φιλόστορες θα διερωτώνται πώς μια ελληνίζουσα επί δύο και μισό αιώνες βουλγαρική ζύμη μεταμορφώνεται σε δύο διαδοχικά δυνατά βουλγαρικά κράτη, που απειλούν κιάλας την πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας, την Κωνσταντινούπολη. Πρωτίστως η υποδομή απαρτίζεται από τις επήλυδες σλαβικές μάζες, οι οποίες, αν και δημογραφικά ισχυρότερες, ευχερέστερα υποτάσσονται διοικητικά. Όμως επιβάλλονται γλωσσικά καθιστώντας σλαβόγλωσσους τους Ελληνόγλωσσους Βουλγάρους, με διακριτές ενδιαφέρουσες ιδιαιτερότητες, όπως η προμνημονευμένη επίταξη του άρθρου, η οποία λείπει από την σερβοκροατική, καθώς και από εξωβαλκανικές σλαβικές γλώσσες. Προ πάντων γίνεται δεκτό από σλαβογενείς προσωπικότητες, όπως ο τσεχικής καταγωγής Πανεπιστημίου Πράγας και Χάρβαρντ Frantisek Dvornic, ότι το Βυζάντιο, που διέπλασε τις απειθάρχητες φυλές των Κροατών, Σέρβων, Ρώσων, δεν παρέλειψε τους Βουλγάρους. Όλες τις «διαμόρφωσε σε έθνη. Τους έδωσε την θρησκεία του, τους θεσμούς του και τις παραδόσεις του, και εδίδαξε τους αρχηγούς των πώς να κυβερνούν. Τω όντι, τους έδωσε την ουσία του πολιτισμού-την γραφήν και την φιλολογίαν» (95). Στην ομολογία του Τσέχου σοφού προστίθεται

και Βουλγάρου: « Η Βουλγαρία- κατά τον καθηγητή Balabanoff- βρίσκεται κοντά στην πηγή. Και αν έχει κάτι μεγάλο στο παρελθόν της το χρωστάει σ'αυτήν τη γειτονιά. Ακόμα και την πνοή της ελευθερίας, και τους αγώνες ενάντια στην ελληνική κυριαρχία τους κρατήσαμε μόνο με αυτό, που είχαμε μάθει από τους ίδιους τους Έλληνες. Αγώνας για την ελευθερία! Σα να λέμε, τους χτυπήσαμε με τα δικά τους βέλη»(96).

Βέβαια οι εκσλαβισμένοι Βούλγαροι δεν αφήνουν ανεκμετάλλευτες και άλλες πηγές. Σε κρίσιμη φάση της ύπαρξής τους υπό της ηγεσίας του αρμενικής καταγωγής Σαμουήλ(97) επιχειρούν αλληπάλληλες επίφοβες επιδρομές στον ελληνικό χώρο Ελλάς (98), του οποίου η διοίκηση εναλλακτικά περιέρχεται στον εντόπιο(99) Βλάχο Νικουλίτσα και τον Αρμένιο (100) Κεκαυμένο. Πολιορκούν και εκπορθούν την πρωτεύουσα Λάρισα. Το δε σκήνωμα του πολιούχου αγίου Αχιλλίου, το στράτευμα της φρουράς της πόλεως και το σύνολο των κατοίκων με όλα τα τιμαλφή τους συναποκομίζουν στην Αχρίδα-Πρέσπες, όπου σπεύδουν στην άμεση και πλήρη «βουλγαροποίηση» τους, ώστε η προσωινυμία «βουλγαροκτόνος» η οποία συνοδεύει τον τελικό νικητή αυτοκράτορα Βασίλειο Β', μόνο συμβατικά πρέπει να λογίζεται. Αργότερα πάλι υπό αλλογενείς ηγέτες, τους Ασσανίδες (101), οι Βούλγαροι πασχίζουν για την ηγεμονία στο Βυζάντιο με θλιβερό και οδυνηρό επακόλουθο την αποδυνάμωση του, η οποία ωμότατα αισθητοποιείται μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως από τους Φράγκους το 1204 και την επίσπευση της οθωμανικής διεισδύσεως στην «Ευρώπη», βλαπτικής για όλους, καθώς και για τους Βουλγάρους, οι οποίοι, όπως επισημαίνει ο A.Dumont (102), παύουν να έχουν ιστορία. Επί τέσσερες αιώνες αφέθηκαν στον βαθύτερο λήθαργο.

II. ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

-Ρωσία και πανσλαβική ιδέα
Η αφύπνιση συντελείται με ρωσική επιμέλεια. Ο Γεώργιος Ζολώτας, γραμματέας του συλλόγου προς διάδοσιν των ελληνικών γραμμάτων επί προεδρίας Κωνσταντίνου Παπαρρηγόπουλου, επισημαίνει την εσπευσμένη μετά τον κριμαϊκό πόλεμο στροφή της προς τα Βαλκάνια και συγκεκριμένα προς τους σλαβόφωνους πληθυσμούς της Μακεδονίας και Θράκης από τους οποίους αποσπά νέους, δηλαδή Παιδομάζωμα και μεταφέρει στην Πετρούπολη και Μόσχα για «σπουδές», με διαφωτιστή τον διαβόητο Παγαλίν, διδάσκαλο του τσάρου Αλέξανδρου του Β' Νικολάεβιτς (1818-1881) και κορυφαίο της πανσλαβικής ιδέας, «ήγουν της δι'ειρηνικών εθνολογικών και φιλολογικών αγώνων προσαρτήσεως όλων των από Βιστούλα έως Αδρίου και Αιγαίου Σλαύων (103).

Στη Ρωσία τεχνηέντως μεθοδεύεται η αλλοτρίωση των νεαρών σλαβοφώνων: «Εμάνθανον ότι το σλαβικόν γένος των Βουλγάρων, αυτόχθον εν Μακεδονία και Θράκη και από των σπλάχνων του οποίου προήλθον οι μέγιστοι άνδρες Αλέξανδρος ο Φιλίππου και Αριστοτέλης, και υφ'ού κατωκείτο αείποτε η περίχωρος του Βυζαντίου και όλα τα παράλια του Ευξείνου, της Προποντίδος και του Αιγαίου, παρηγκνίσθη αναξίως υπό της από νότου προελθούσης μυσαράς φυλής των Γραικών και κατεπροδόθη...» (104)! Το δε εισαγόμενον διδάγμα περί αυτοχθονίας των Βουλγάρων διαδίδεται με βουλγαρική εργολαβία, όπως σημειώνει το 1957 ο και Τόξης: « Κατά τα τελευταία εκατό χρόνια είδαν το φως της δημοσιότητας πολλά βουλγαρικά βιβλία, τα οποία όλως ανερευθριάτως ψάλλουνε το τροπάριο πως οι Βούλγαροι είναι δήθεν οι πιο παλαιοί κάτοικοι της Χερσονήσου Αίμου-Θράκες-Μακεδόνες- Δάρδανοι- (Ιλλυριοί), πως αυτοί είναι ιδρυτές του Μαντείου της Δωδώνης, πως οι αρχαίοι Θεοί του Ολύμπου ήσαν Βούλγαροι και τα ονόματά τους Zeus κ.λπ. είναι δήθεν Βουλγαρικά...»(105)!

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΚΑΘ

- Καθαρισμοί κτιρίων • Απολυμάνσεις-Α
- Τζάμια καθαρισμοί υαλοπινά
- Ειδικοί καθαρισμοί •Συντηρή
- επαγγελματικών χώρων

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΡΟΝ

Τηλ.: 23310 65072 - Κιν.: 69